

[Alfred Hansen]

det i folketinget. Men det er vigtigt, at høringsgen finder sted under vilkår, under forhold, hvor der ikke på forhånd er sagt, hvad der skal ske, hvorved man kan påvirke de udtalelser, der måtte komme under denne høring.

Retsforbundet må altså tage afstand fra forslaget, som det er udformet. Vi er tilhængere af en høringsprocedure, og det havde været i orden, hvis man havde formuleret forslaget sådan, men der står altså en høringsprocedure med henblik på udarbejdelse af lovforslag.

Jeg kan se, at ordføreren for forslagsstillerne, fru Mimi Jakobsen, ryster opgivende på hovedet. Det er nok på grundlag af mine udtalelser, det kan da næppe være andet. Da vil jeg gerne sige til fru Mimi Jakobsen, at der står i bemærkningerne til forslaget bl. a., at

»...det under tidligere debatter er blevet klart, at der nu for første gang er flertal for at iværksætte forberedelserne til en ændring af loven.«

At iværksætte forberedelserne til en ændring af loven. Disse forberedelser til en ændring af loven er den høringsprocedure, som forslaget lægger op til. Men det er en helt klar målsætning for forslagsstillerne, at der skal finde en revision sted. Det mener retsforbundet ikke at der ubetinget skal.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil bevidst vente lidt med at svare hr. Alfred Hansen, for jeg må lige bearbejde hans indlæg i baghjernen. Jeg synes, det var så modstridende, at det ikke rigtig er gået op for mig endnu, ud over at hr. Alfred Hansen talte meget varmt for, at man skulle tage høringen; til gengæld ville han ikke støtte forslaget, som går ud på at iværksætte høringen. Men det må jeg vende tilbage til.

Jeg vil gerne starte, mens jeg husker det, med at sige fra hr. Chr. Christensen fra kristeligt folkeparti, at han ikke kan være til stede, men at han selvfølgelig varmt støtter forslaget. Så har jeg husket det.

Ministeren startede med at sige med et lidt træt smil, at nu havde dette været drøftet adskillige gange, og det er vi ganske enige med ministeren i, men det behøver det jo ikke at være mindre rigtigt af.

Ministeren har også ved utallige lejligheder sagt, at nu måtte vi jo se, hvordan loven

virkede et stykke tid endnu, inden vi satte denne høring i gang, og det er i hvert fald blevet mindre rigtigt med årene, så meget kan siges.

Ministeren var også inde på, at nu skulle det ikke være lige i øjeblikket, fordi der var disse ubehagelige økonomiske vanskeligheder på universiteterne. Det kan der jo være noget om at der er. Men jeg vil da gerne bede ministeren stille sig herop og garantere, at der ikke er det i 1982, for mig bekendt skal der også foretages besparelser i 1982. Det skulle undre mig meget, om universiteterne ville komme og sige: nu er vi fri og frank for alle bekymringer, hvad angår vores budgetter i 1982, så nu har vi sandelig tid til en høring. Jeg tror overhovedet ikke, det er holdbart. Universiteterne får lige så travlt næste år med at passe sig ind under nogle økonomiske rammer, og derfor er det ikke noget argument for ikke at sætte det i gang nu. Så kan vi udsætte det på ubestemt tid, men det er som bekendt ikke det, forslagsstillerne ønsker med forslaget.

Jeg bliver også nødt til at blande mig i diskussionen om, hvad der er foregået i uddannelsesudvalget, selv om vi jo alle står i den mærkelige situation, at vi ikke må referere fra udvalgsmøder, men nu har alle jo gjort det, så jeg skal nok gøre det meget indirekte, hr. formand.

Jeg vil gerne sige, at mig bekendt er der ikke i det udvalgsmøde givet noget tilsagn fra nogen. Alene det, at hr. Steen Folke i dag med rette kan sige – han var slet ikke til stede – at der var ikke indkaldt med henblik på en aftale af nogen som helst art, og at nogen har nikked på de rigtige eller på de forkerte tidspunkter, og at nogen har rystet på hovedet, det ved jeg i hvert fald at jeg gjorde, så ministeren både har måttet kunne se og høre det, kan jeg ikke begribe kan tages som en aftale. Jeg husker – jeg må gerne referere, hvad jeg selv har sagt – jeg husker, at jeg udtrykkelig spurgte ministeren, med hvilken begrundelse man med henblik på dette forskningsudvalg lige ville vælge forskningen ud, fordi for CD var det lige så væsentligt, at man også overvejede spørgsmålet om stillingsbesættelser og spørgsmålet om fagenes overordnede indhold, altså de store retningslinjer for fagenes indhold. Det var for os lige så væsentligt at få taget ud af den almindelige demokratiske proces som forskningen.